

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2111/2019
19.07.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Давинић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Слободан Коцић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1. 3038/2017 од 15.01.2019. године, у седници од 19.07.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1. 3038/2017 од 15.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1. 794/16 од 21.02.2017. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и тужена је обавезана да јој на име накнаде за рад за март 2013. године исплати 23.094,64 динара са законском затезном каматом од 01.05.2013. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се тужена обавезе да јој исплати накнаду за рад за период од 17.01.2011. до 25.04.2014. године, у месечним износима наведеним изреком са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 96.040,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1. 3038/2017 од 15.01.2019. године, преиначена је првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље да јој тужена на име накнаде за рад за март 2013. године исплати 23.094,64 динара са припадајућом законском затезном каматом од 01.05.2013. године. Тужиља је обавезана да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 61.500,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се указује на битну повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, због које се ревизија не може изјавити, према члану 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је као професор ... 21.01.2011. године са туженом закључила уговор о стажирању, према коме ће обављати послове наставника ... без права на накнаду за обављање послова из тог уговора, чија је сврха савладавање програма за увођење у посао ради полагања испита за лиценцу. Тужила је од 01.04.2011. до 31.03.2012. године код тужене радила по основу уговора, закљученог са туженом и Националном службом за запошљавање - Филијала ..., о обављању стручне праксе. По истеку тог уговора, наставила је са стажирањем код тужене. Према записнику просветне инспекције од 19.08.2014. године, тужила је код тужене фактички рад обављала у периоду од 02.04.2013. до 16.04.2013. године, када је замењивала одсутног учитеља који се налазио на боловању, супротно одредбама Закона о основама система образовања и васпитања, јер тужила није била у радном односу код тужене.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је другостепеном пресудом првостепена пресуда преиначена у усвајајућем делу, и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле да јој се за рад остварен у месецу марту 2013. године исплати износ од 23.094,64 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Наиме, из налаза просветне инспекције произилази да је тужила фактички рад код тужене обављала током априла 2013. године, а прецизираним тужбеним захтевом од 04.03.2016. године тужила није тражила исплату накнаде за април 2013. године, већ за март 2013. године, за који период није доказала да је код тужене обављала рад, па је њен тужбени захтев у овом делу неоснован.

Наводима ревизије којима се указује на битне повреде поступка и погрешну примену материјалног права, заправо се оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, због чега се ревизија не може изјавити, према члану 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа
судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић